

Ôn Bài (1)

Kalama tri ân bạn thuongthoicogidau ghi chép.

[13/03/2026 - 07:45 - thuongthoicogidau]

Cấu trúc vũ trụ và chúng sinh. Dầu có vô số Phật sát. và vô lượng chúng sinh. Dầu có vô số Phật xác và vô lượng chúng sinh thì trên căn bản cấu tạo của tất cả vũ trụ và mỗi chúng sinh đều được hình thành từ bốn nguồn gốc : tiền nghiệp, quá khứ , tâm lý hiện tại , môi trường thiên nhiên và các điều kiện dưỡng tó.

Rất nhiều học viên A Tỳ Đàm hiểu lầm rằng bốn điều kiện trên đây chỉ dành riêng cho vật chất, nhưng thật ra bốn điều kiện này là nguồn gốc chung cho mọi hiện hữu trên đời.

Chúng ta đã học được rằng Cấu trúc của mỗi cá thể chúng sinh gồm có hai phần hồn và xác.

Phần Xác ở đây nói ngắn gọn là là tứ đại.

Phần hồn ở đây là gồm hai công thức

Cấu trúc của tâm thiện là tâm thức (1) cộng với 13 tâm sở trung tính, và 25 tâm sở tích cực

Cấu trúc của tâm ác là tâm thức (1) cộng 13 cộng 14 tâm sở tiêu cực

Cả hai cấu trúc tâm pháp trên đây ngay trong hiện tại thì ta gọi là đời sống tâm lý. Cấu trúc ấy ở quá khứ thì bây giờ ta gọi là tiền nghiệp.

Toàn bộ đời sống tâm lý hiện tại chính là tiền nghiệp cho tương lai

Hôm nay là tiền nghiệp cho ngày mai, hôm qua là tiền nghiệp cho bữa nay.

Cả hai cấu trúc thiện và ác đều phải hiểu như vậy.

Mỗi thành tố tâm pháp (13,14,25) đều có một tác động nhất định lên đời sống tinh thần và vật chất của chúng ta trong đời này và kiếp sau. Như một người sống nhiều với tâm sở vô tham thì đời sau sanh ra luôn được suôn sẻ và như ý về mặt vật chất, thân xác của họ cũng nhờ vậy mà thoải mái an lạc hơn của một người trong tiền kiếp không có nhiều tâm sở này hoặc sống nhiều với tâm sở sân, tật, hận, hối.

Một khi ta đã hướng đến cứu cánh giác ngộ, thì toàn bộ 13 và 25 của chúng ta kiếp này và các kiếp sau sẽ kính đáo thu xếp một môi trường sinh hoạt thuận tiện và các điều kiện tâm sinh lý thuận lợi cho giây phút chứng đạo sau này.

Trong vô số kiếp luân hồi kể cả bây giờ đã biết đạo thì chúng ta luôn sống nhiều với 14 chứ phải 25.

Cho nên Chúng ta phải nhìn nhận rằng trước mắt mình nè, chung quanh mình nè, cái người mà có mọi cái điều kiện thuận lợi trong đời sống không có nhiều đúng không?

Nhắm mắt lại theo dõi hơi thở mới thấy thân tâm mình bất an nhiều hơn an lạc đúng không?

Chứ trong kinh nói đó, Đức Phật đó ngài xác định ta luôn luôn được an lạc. Dầu chưa chứng Phật quả thì ngài cũng luôn luôn an lạc. Bởi vì cái thiện của ngài nó quá nhiều. Có nhiều kiếp càng gần thành Phật ngài sống càng nhiều với 25 Lâm. Và chính cái 25 đó nó là cái điều kiện rất tốt bởi nó mới thu xếp một cái môi trường sống như ý và cái điều kiện tâm sinh lý thích hợp để cho ngài thân lạc tâm an. Giờ tôi ví dụ nè. Các vị có biết cái cảm giác của có nhiều người họ bị lạ lắm cứ ngồi chỗ vắng tự nhiên sợ vu vơ. Trong kinh nói người phước nhiều không có cái đó. Người phước nhiều không có cái vụ mà ngồi cái sợ nghe tiếng động rồi tự nhiên sợ người, sợ thú dữ, sợ kẻ xấu, sợ ma rồi sợ những cái vô danh bậc đại phước không có. Bậc đại phước không có sợ cái đó. Kể cả cái chết nó có tới thì họ cũng biết rằng họ sẽ về chỗ tốt hơn. Bây giờ giả sử có ma quỷ xuất hiện thì họ nghĩ ma quỷ nó cũng dưới họ một một bậc. Người đại phước họ lạ vậy đó tự tin như vậy.

Bây giờ tôi ví dụ. Khi quý vị có nhiều tiền á, các vị đi du lịch nó thoải ha. Mà quý vị dạn dĩ hơn người không có tiền đúng không?

Rồi các vị có võ các vị đi vào ở trong cái chỗ lạ các vị dạn dĩ hơn đúng không? Thí dụ như mình vô quán cà phê ban đêm mình ngồi mà mình có nghề đó mình ngồi dĩ nhiên mình vô mình kiếm cái chỗ nào mình đưa cái lưng vô trong chỉ chút xíu đó thôi. Chỉ có một chỗ ngồi cái nó ok cái là mình thoải mái. Còn cái thứ mà nhát nhát ở đây tôi có ông Phật tử về Việt Nam ông nói con sợ nhất là đi đâu với phụ nữ. Tại có gì một mình chạy nó dễ. Còn có họ á là mình vừa lo mình mà vừa lo bảo vệ cho họ nữa. Cho nên cái người mà càng nhiều càng nhiều cái điều kiện về sức khỏe, tài chánh, kiến

thức họ sống dạn lăm. Và cái đó đâu ra? 25 của quá khứ. Họ được tự tại trong đời sống vật chất và họ tự tại trong đời sống tâm linh. Họ có nhiều cái điều kiện thuận lợi về tâm sinh lý. Sinh lý là sao? Không có bệnh, không có Cái vụ mà trục trặc á. Rồi về tâm lý là họ không có những cái sợ hãi vu vơ. Không có tham vu vơ, sân vu vơ, tà kiến vu vơ và si mê vu vơ. Bây giờ tôi giải thích cái vu vơ nè. Tham vu vơ là sao? Rất dễ phải lòng những người không ra gì. Có không? Trong kinh nói Bồ Tát không gặp Gia Du, không thương ai hết. Có hiểu không? Tức là đẳng cấp cỡ Gia Du, cỡ Quý Sa Kha thì ngài mới bắt đầu nhúc nhích trái tim. Còn dưới cái tầm đó là ngài không ăn tạp. Còn cái người phước íy là tham vu vơ có nghĩa là nhìn cái cô hàng nước thương, cái cô bán vé thương, gặp cái người con gái đang đứng vén tóc thương. Cái người phước ích họ ăn tạp dữ lăm. Đó là tham vu vơ. Rồi trong đời sống vật chất lắc nhắc lắc nhắc. Còn cái người phước nhiều là họ chỉ chú ý một là cái gì cần, hai là cái gì thượng phẩm. Còn ngoài hai cái này là họ không màn tới. Đó là bậc phước nhiều. Đó là họ không có tham vu vơ rồi tới sân vu vơ. Là cái người phước nhiều đức nhiều họ không có dễ bị mình chọc giận. Có hiểu không? Mình dễ bị mặc cảm lăm. Dễ bị mặc cảm, dễ bị nghĩ là người ta xúc phạm, ta tổn thương, ta coi thường. Nhưng mà khi mà mình có trong tay mình là bạc tỷ rồi đó thì đứa nào nó coi thường mình nghĩ tại vì nó ngu hết hiểu không? Thì nó ko biết mình là ai hết không hề có một tí mặc cảm nào hết á. Không hề có tí mặt cảm nà hết. Rồi nhan sắc cũng vậy, sức khỏe cũng vậy, kiến thức cũng vậy. Nó làm cho mình rây rức, mình không có thoải mái. Mà cái đó ở đâu nó ra là do quá khứ mình sống nhiều với 14. Bây giờ hiểu chưa? Cho nên cái cấu trúc của vũ trụ là sao? Không phải ngẫu nhiên mà trên trái đất có những cái vùng miền khí hậu khác nhau. Có những chỗ cây cỏ thực vật động vật phát triển rất tốt. Có những chỗ cằn cỗi khô héo có không? Rồi không phải ngẫu nhiên mà nhà nghèo con đông nhà giàu hiếm muộn vì cái phước để vô trong giàu nó quá hiếm. Không phải ngẫu nhiên mà có quá nhiều cái lâu đài bỏ hoang mà lại có quá đông người sống chui rút trong ổ xóm ổ chuột. Không phải ngẫu nhiên mà những mặt hàng rẻ tiền được tiêu thụ nhiều hơn những mặt hàng đắt tiền. Cái giỏ xách mà 5000 7000 đô la cái số lượng khách hàng rất là rất là kén chọn đúng không? Chúng ta phải biết rằng trong kinh nói tùy thuộc vào không phải cái gì nói cũng đổ cho nghiệp nhưng mà trong kinh nói không thể loại trừ nghiệp khi mà nói đến một số hiện tượng phổ quát trong xã hội và trên trái đất kể cả trong thiên nhiên. Thí dụ như trong kinh nói thời chúng sanh phước nhiều hoa thơm trái lành nhiều hơn cái thời mà chúng sanh vô phước. Cái thời chúng sanh vô phước cỏ dại gai góc đầy ra hết cái mà ăn được là phải trồng. Trồng là phải phân phượng rồi phải chăm sóc rồi tùm lum hết mới có để ăn. Trong kinh nói cái thời phước nhiều á là những cái hoa thơm trái lành nó đầy hết. Còn cái thứ cỏ mà vô phước cái thứ ăn không được nó mọc đầy hết. Còn cái thứ mà ăn được là phải trồng rất là cực. Cái đó có, trong kinh nói cái trái đất khi mà chúng sanh phước nhiều nó ra đó là những cái hầm hố nguy hiểm nó cũng có cái cách để nó nó ít hơn chẳng hạn như bên Thụy Sĩ cái chỗ mà cheo leo nó không có nhiều, cái chỗ nguy hiểm nó không có nhiều dù các vị có thể cãi các vị nói tại vì cái cấu tạo địa chất nhưng mà cái chỗ nào của Thụy Sĩ mà cheo leo cũng lại là chỗ đẹp còn ở mấy xứ kia cái chỗ cheo leo là chỗ thấy ghê chỗ nhìn xấu quác mà thấy ón lăm thì những cái cấu trúc trong Thiên nhiên đó một phần đó là thiên nhiên tự nhiên nhưng mà một phần là do tác động của nghiệp chúng sanh. Và trong cái cơ thể chúng sanh trong kinh nói khi cái thời mà mình vô phước có nhiều bệnh lạ mà cái bệnh nó đến từ đâu? Đến từ những cái rất là khó né. Đến từ không khí không khí ô nhiễm. Nó đến từ nguồn nước uống. Nó đến từ cái nguồn thực phẩm. Rồi rồi đến từ đâu nữa? Đến từ cái sự nhộn nhịp của xã hội. Chính cái nhộn nhịp sống xã hội nó làm cho mình căng thẳng hơn. Có hiểu cái đó không? Ra đường chạy xe là toàn là gặp cái dân anh hùng xa lộ không, cái dân mà bất chấp nguyên tắc, bất chấp luật lệ chứ nếu mà các vị chạy xe ở Thụy Sĩ các vị không có lên máu như ở Việt Nam. Cái ông mà diễn viên mà Sin Connery mà đóng James Bond 007 đó ông qua Hà Nội cái phóng viên hỏi ông cảm nhận gì về Hà Nội. Ông thì ông lịch sự mà ông nói thân thiện, thức ăn ngon nhưng mà ở trong phim 007 tôi dám lái xe Hà nội không dám. Dễ sợ như vậy. Và cái vị nghe này mới đau. Một vị giáo sư học giả của Mỹ được mời về quy hoạch đường xá cho Hà Nội đã bị xe cán chết tại Hà Nội. Có chuyện đó không? Ông được mời về để giúp giao thông. Giao thông xử ông chịu nổi không? Mình mời ông về ông giúp cán mà chết luôn. Đẹp đi về xứ đi. Rồi một ông khác là Ông kiến trúc sư cũng của Mỹ được mời về Việt Nam đến quy hoạch Hà Nội với Sài Gòn thì khi ông bay trực thăng ở trên nhìn xuống ông phán một câu Sài Gòn và Hà Nội Việt Nam đẹp trong chi tiết nhưng

mà xấu trong tổng thể. Đẹp trên chi tiết thì lâu lâu nó có lọt mấy cái nhà ngàn tỷ đó là đẹp trên chi tiết mà cách nói của Tây nó đều lắm. Đẹp trong chi tiết nhưng mà xấu trong tổng thể. Có nghĩa là trên cái hoạch chung thì nhìn nó loi nhoi nút nhúc nhưng mà trong cái loi nhoi nó lọt ra cái nhà mạ vàng biết Việt Nam có nhà mạ vàng có không đó như nhà của Mỹ Uyên rồi đó mạ vàng nhà của Đàm Vĩnh Hưng Ngọc Sơn gì đó mạ vàng rồi còn mấy kia xấu quắc mà không đường không lối và rùng rợn nhất đó là cứu hỏa cứu thương cảnh sát không vào được khi hữu sự và tất cả những cái này không phải ngẫu nhiên mà nó là do cái gì tiền nghiệp tâm lý chính hai cái đó. Tiền nghiệp của dân mình cộng với cái tâm lý của dân mình chen chen chút chút cuối cùng nó ra một cái đất nước bây giờ không biết sửa từ đâu có hiểu không, ai muốn hiểu cái sự rắc rối có giáo lý duyên khởi thì về Việt Nam tất cả những rắc rối không biết mình bắt đầu từ đâu tức là nó từ giáo dục hay là do nó kinh tế hay là do dân trí xã hội giờ tôi không biết nó bắt đầu từ đâu mình chỉ biết là vô minh nó duyên hành duyên thức rồi cuối cùng cái là sanh duyên lão tử sầu bi khổ u não sầu bi khổ não lại duyên cho vô minh. Bây giờ nó tròn do như vậy. Bây giờ tôi không biết là cái nào nó bắt đầu cho cái nào. Tức là bây giờ kinh tế có vấn đề nó dẫn đến dân trí, dân trí nó dẫn đến giáo dục. Giáo dục nó dẫn đến kinh tế, kinh tế dẫn đến xã hội, xã hội dẫn đến dân trí, dân trí dẫn đến giáo dục. Mình cứ vòng vòng bây giờ mình không biết sửa ở chỗ nào, cứ quay vòng tròn tròn hồi chóng mặt quá dọt luôn.

Cho nên cái cấu trúc của vũ trụ là gì? Gồm có bốn phần. Một là tiền nghiệp, quá khứ, tâm lý hiện tại, môi trường thiên nhiên. Và điều kiện dưỡng tố rất là quan trọng. Tôi nói luôn tiền nghiệp quá khứ quý vị rất tốt. Quý vị sanh ra con trong gia đình giàu có. Đúng. Rồi cái gì nữa? Đời sống tâm lý hiện tại quý vị là những người trí thức và lại là biết Phật pháp hành giả luôn. Ôn thứ ba điều kiện thiên nhiên. Phải nói các vị ở Thụy Sĩ tuyệt vời nhưng cái thứ tư ăn uống bất cẩn xong kíp không hiểu không ta?

Xong tức là tiền nghiệp ok, tâm lý ok, môi trường tự nhiên ok, có cái thứ tư ăn uống bất cẩn xong. Đây, cho nên trong kinh kể nó là ba cái trước nó là cái nền chung. Nhưng mà cái anh thứ tư là cái chuyện xảy ra hằng ngày mà mình coi thường là không được. Và cái điều kiện dưỡng tố này nghĩa nó rất là rộng. Nghe cho kỹ không phải những gì mình ăn mới gọi là dưỡng tố mà là những gì mình uống, những gì mình hít thở cũng được gọi là dưỡng tố. Những gì mình nạp vào cơ thể qua các cửa thì đều được gọi là dưỡng tố. Nhớ cái đó nha.

Tùy thuộc vào việc ta sống nhiều với 25 hay 14. Từng cái trong 25. Từng cái chứ không phải là tất cả mà từng cái trong 25 nó sẽ kín đáo tác động để tạo nên một cái môi trường và một cái tình trạng tâm sinh lý cho kiếp sau. Trong Kinh nói một cái vị mà đủ duyên chứng đạo ý đầu cho kiếp chót phải trả nợ cũ bị chết thảm. Nghe cho kỹ đầu kiếp chót phải trả nợ cũ và chết thảm trước khi chứng đạo. Thì trước khi mà chết thì lúc mà sắp gọi là chứng đạo mà lúc cận tử thì tâm sinh lý vị này rất là ok. Mặc dù có thể cơ thể đứt đôi ruột nó lòi ra nhưng mà ngay cái khoảnh khắc đó do cái tiền nghiệp cái vị cảm thấy mát lạnh. và thoải mái trong một tích tắc đủ để chứng đạo rồi thì hước một cái đi luôn. Cái trong kinh nói cái chỗ đó phải có cái một cái khoảnh khắc rất là thoải mái. Rồi cái thoải mái này là khoa học họ không chứng minh được thì các vị có quyền không tin. Nhưng mà tôi tin chuyện đó tức là trong lúc đầu nó có những khoảnh khắc mà nó tạm lắng trong tích tắc để cho gọi là bởi vì tâm có phi lạc mới có khinh an. Khinh an nhẹ nhàng. Có khinh an có định tĩnh tức là mới có tập trung và nó có tập trung nó mới có trí tuệ, tức là định năng sinh tuệ mà rồi có trí tuệ nó mới có nhàm chán, nó mới có soi rọi và nó mới có giải thoát. Thì cái cái khoảnh khắc an lạc đó ở đâu ra? Do 25 tiền kiếp. Do cái 25 của tiền kiếp nha. Nó quan trọng lắm. Và từng cái giây phút mà còn sống thiện bây giờ nó kín đáo dần xếp một cái môi trường sống thuận lợi cho kiếp sau. Thí dụ Nhà giàu sang đẹp mà bị cái người hàng xóm không ra gì, có phiền không?

Phiền. Tôi biết cái đó, tôi rành cái đó vô cùng. Nó qua nó kiếm chuyện suốt còn không đó là nó mờ nhạc ầm ầm ầm ầm. Còn không đó là nó qua nó cứ chôm đồ riết hờ là chôm để kín thì rình để hờ thì rình coi như là ở rất là phiền rồi nó đậu xe nó đậu bữa bãi như vậy mình cứ ra vô mình cứ bực mình mà đôi khi mình rất là giàu giàu lắm luôn. Cho nên đó là lý do tại sao những cái tay mà đại gia đó nó thích mua một cái khu mênh mông nó ở riêng từ cái hàng xóm. Ở Mỹ nó có những cái khu mà tôi biết là hàng xóm toàn là movie star toàn là celebrity không, minh tinh hoặc là toàn là là mấy ông

mà tài phiệt không. Tại vì sao? Vì họ ngại nói thẳng luôn họ ngại chung cái dân mà không cùng đẳng cấp nó phiền dữ lắm luôn. Phiền lắm lắm luôn.

Ở Houston ấy nó có cái khu nó kia Memorial Park. Cái khu đó là cái khu mà của gia đình ông George Bush ở đó là cứ tầm tầm 5 phút là có xe cảnh sát chạy đi từ từ đi ngang Memorial Park ở Houston ở gần cái cái shopping center Galeria đó. Cứ là cứ 5 phút 7 phút mà có chiếc xe cảnh sát chạy ngang lướt một cái vậy đó. Mà ở đó có một người lạ mà đi vô dòm dòm là có người rình có người tới rờ liềm. Anh là ai mà anh vô dòm giáo giác? Nếu anh là khách của cái khu này thì anh không thể làm cái việc giáo giác. Còn nếu anh là người cư dân trong cái khu này thì anh càng không có lý do để giáo giác. Hiểu không? Bởi vì nếu anh là cư dân của cái khu này nè thì anh anh đâu có làm việc giáo giác. Còn nếu mà anh là khách của cái cái khu này nè là anh phải cái tầm nào anh mới là khách. Anh phải là tầm nào anh mới đi kiểm đăm Vĩnh Hưng chứ không phải là đi bán đi bán vé số và kiếm Ngọc Sơn là tôi nghĩ khó lắm. Hiểu không? Cho nên chính vì cái 25 của mình nó mới tạo ra một cái môi trường sống tuyệt hảo cho mình. Có một điều là các vị cũng thấy trong kinh nói có rất nhiều vị thánh cái môi trường sống kiếp chót nó hơi trục trục là bởi vì cái 25 của kiếp trước nó không được hoàn hảo. Nó chỉ đủ cái sở phí cho cái chuyện đắc đạo kiếp chót. Có hiểu chữ sở phí? Không hiểu không? Tức là các vị chỉ đủ vé ba qua thị sĩ chứ không có đủ vé để đi shopping hoặc là chỉ đủ để đi tiệm đồ cũ thôi chứ không có đủ để mà đi xuống cái đường Van Hurrick không đủ để đi xuống phố B không đủ để đi Genève không đủ ở dưới gen qu các vị biết ăn nhà hàng Nhật là nó mắc gấp ba lần trên đây không ở dưới toàn là đại sứ quán tổng lãnh sự không ở dưới toàn là Triệu Phú không mà ở dưới nó xấu hơn là Sài Gòn nữa. Ở đây ai đi biết nó xấu mà nó mất kinh khủng lắm. Thấy vậy đó chứ muốn ăn một bữa ăn mà đàng hoàng Genève không phải dễ. Cho nên thì bà con thích thì thôi chứ còn nếu bà con hỏi tôi tôi can không nên đi Genève mất xa xấu mắc là thấy quái rồi còn xa mà cái cuối cùng mới nhục xấu quắc kì xấu lắm mà nhất là cái vị đề bà từ Beatenberg thì ngàn trùng xuống dưới là chỉ đứng khóc thôi đi đây dưới khoảng 3 tiếng mà cái ớn nhất là quay về ra ba nữa là sáu 2/3 của ngày thấy chưa? Rồi xuống dưới nó xấu quất. Mà tại sao tôi nói lạc đề? Tôi muốn nói rằng toàn bộ cái môi trường sống của mình là nó đi ra từ cái tiền nghiệp quá khứ. Do cái phước quá khứ do cái tâm lý hiện tại nó mới khiến mình chọn cái khu nhà đó. Rồi có cái sở thích đó. Tại sao có những người có tiền mà ăn mặt rất là sến sẩm. Có người có tiền mà rất là thích chảnh chòe. Có người rất là sến sẩm. Có người rất là giản dị nhưng có những người rất là cao sang nhưng mà kín đáo. Tất cả những cái đó là nó do tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý, rồi cái trình độ văn hóa, môi trường sống hiện tại, tất cả những cái đó nó tạo ra cái con người của chúng ta. Cho nên chiều nay mình học cấu trúc là chỗ đó. Không phải ngẫu nhiên mà thái tử Tất Đạt bỏ hết mọi thứ để đi làm tu sĩ. Mình tưởng là ngài bỏ ngại vàng, ngại đi, ngại sống ở đời tu sĩ là ngài từ sang xuống hèn. Không phải. Vì phải bỏ ngôi ngài mới đi tu được. Mà phải đi tu ngài mới thành Phật được. Và các vị biết cảnh giới của Đức Phật hình như hơi sang. Phải không? Sang lắm luôn. Các vị tưởng tượng không kể tới Đức Phật mà chỉ kể một cái vị mà La Hán 7 tuổi thôi, chứng lục thông thì họ cũng cất cái am nhỏ nhỏ. Họ có cái am nhỏ nhỏ ở ngoài bìa rừng mình thấy họ chắc giống mình NO. Người có lục thông ngồi yên một chỗ mắt thấy nghìn thế giới. Các vị thấy sang không? Tức là nhỏ xíu bảy tuổi ngồi trong cốc này nè. Mà nếu cần nêu cần vị đó có nhìn thấy để thích, Tứ Thiên Vương, ác ma thiên tử Phạm thiên các vị có thể thấy vô số cái vũ trụ xung quanh mình ngồi tại chỗ mà thấy được đáy biển, thấy được hoang đảo, thấy được đỉnh núi tuyết, cách mình muôn dặm sang hóa đi chứ đúng không? Cho nên mà để được cái sang đó là ngài phải có một hành trang ghê gớm lắm, ghê gớm lắm. Cho nên chiều nay tôi nhấn mạnh cái cấu trúc rất là quan trọng. Tôi đi trên đường tôi phải nghĩ chiều nay tôi phải hướng dẫn bà con cái bài này. Bởi vì chính cái cấu trúc đó nó tạo ra thế giới sống, tạo ra cái điều kiện tâm lý và điều kiện sinh lý rất là quan trọng. Những gì mà ta đang có hôm nay đừng đổ cho cái di truyền gia đình không có đúng. Bởi vì các vị phải đồng ý với tôi. Hai anh em song sinh cuộc đời cũng không giống nhau đúng không? Một cha một mẹ cái gì cũng một mà cũng chung. Học chung một trường lớn lên chung một mái nhà, chung một cái vòng tay của cha mẹ cái gì cũng chung hết. Nhưng mà hai đứa lớn lên rồi mỗi đứa thương một cô khác nhau. Bắt đầu mà thấy nó nảy chuyện rồi đó. Rồi cái Sở thích ăn mặc chưa chắc giống nhau. Rồi cái sở thích đi đứng chưa chắc giống nhau. Sở thích học tập chưa chắc giống nhau. Sở thích nghề nghiệp chưa chắc giống nhau. Tôi kể một dây quý vị thấy không? Tình cảm đi

đứng học tập nghề nghiệp rồi chưa kể là mục đích cứu cánh trong đời sống của hai người này chưa chắc giống nhau. Chứ đừng có nói mà song sinh giống nhau khó. Tôi nghĩ nói khó là nói nhẹ mà có thể nói là không thể không thể giống nhau được. Nó giống cho vui vậy thôi. Giống là giống để ta quay phim chụp hình thì giống chứ còn ngó lại cuộc đời nó không có giống. Cho nên là ở đó cái dị biệt đó đâu nó ra đó là bữa hôm mình mới học rồi. Do cái xúc sai biệt nó dẫn đến tướng tư sai biệt dẫn đến ái sai biệt nghiệp sai biệt và chôn về sai biệt. Có nhớ xúc sai biệt không? Xúc sai biệt là gì? Anh thường gặp ai? Anh thường nhìn gì? Nghe gì? Đọc gì? Nghĩ gì? Mấy cái này được gọi là xúc. Tiếp xúc á. Ở anh thường gặp ai? Thường đọc gì, nghe gì, nghĩ gì, anh sống nhiều với cái gì thì chính cái đó là cái nền cho tướng, tư, ái, nghiệp. Và cuối cùng là chôn về. Cho nên đây là lý do tại sao mà Đức Phật ngài dạy hãy lánh xa kẻ ác. Xa người xấu. Đó. Rồi trong kinh Đức Phật ngài dạy bốn pháp gọi là tứ luân. nghĩa đen nó có nghĩa là bánh xe mà nghĩa bóng nó là cái điều kiện vận hành. Điều kiện vận hành đó thì có bốn cái điều kiện vận hành cho cuộc sống của chúng ta. Một là sống ở đâu, hai là thường gặp ai, ba là Ba là gì? Thường nghĩ gì, học tập gì không? Cái thứ ba là thường tiếp nhận những gì. Thứ tư là thường hoạt động ra sao.

Đó là bốn cái là tứ luân.

Cái thứ nhất á là anh thường anh sống ở đâu cái đã. Cái chỗ sống nó rất là quan trọng. Phải nói rất là quan trọng. Một người Phật tử mà sống ở Thụy Sĩ thì cái điều kiện học đạo không giống ở ở Mỹ. Mà ở Mỹ Mà ban nào thí dụ như ban West Virginia mà mình giỏi tiếng Anh cái mình lên cái cái cái cái chỗ của ngài Henepola Gunaratana đó. Nhưng mà nhiều năm trước chứ bây giờ đó trớt quớt rồi gần trăm rồi lên ngài nói không ra hơi là coi như xong. Nhưng mà ít ra đó thì ngài là một vị cao tăng rất là đáng để mình lên mình hỏi đi. Ngài là tiến sĩ Mỹ mà ngài người Tích Langan mà tiến sĩ Mỹ ngài thì có thể giải đáp cho mình mà gọi là vô ngại đó. Ngài đúng là vô ngại đó. Có nghĩa là mình là Tiến sĩ toán, vật lý sinh vật, mình là nhà văn, nhà thơ, mình là taxi, pizza gì đây nữa thì ngài có cách ngài nói chuyện mình hết. Và Phật pháp đương nhiên là cực kỳ uyên thâm. Rồi còn không nữa là nhiều năm trước ở Santa Rosa. Santa Rosa biết dân Cali biết Santa Rosa không?

Rồi ngày xưa đó cách đây hơn 10 năm về trước thì Santa Rosa là trụ sở của một vị đệ nhất danh tăng miền điện đó là ngài Pa-Auk. Rồi cái sau này cái ngài lớn tuổi ngài bỏ ngài đi về miêng với ngày xưa đó nhớ lại mà tiếc anh vẫn ngài nói như gió accent của ngài rất là Mỹ rất là Mỹ luôn mà ngài làm ai cũng nói ngài Pa-Auk là thiền sư hết á nghèo nói vậy nghèo lắm ngài là học giả A Tỳ Đàm thấy chưa đó đâu ai biết phải không ở đây có ai biết ngài P out không có biết mà có nghe có gặp không? Nhưng mà chưa gặp.

Hồi này có mình bà kia bà gặp à. Dễ sợ không? Là ai cũng nói ngài là thiền sư đúng không? Thì nói vậy không có sai nhưng mà chỉ là 1/3 của ngài thôi. Ngài là thiền sư mà ngài là chuyên gia expert, chuyên gia tỳ đàm. Mà còn cái gì nữa? Học giả Pali. Học giả Pali. Tiếng Pali của ngài đọc cái khả năng mà đọc hiểu và viết lách của ngài là vô bờ. không đi học thiền mà học với một sư phụ cỡ đó thì quý vị thấy có mệt trong đó nhưng mà nó phải dân 50 tiểu bang đều học được với ngài Santa Rosa bên bên đó làm sao mà đi xa quá mà Việt Nam mình vui lắm à đi vacation thì bao nhiêu không tiếc nhưng đi học đạo cái thôi tùy duyên ăn thì sợ bệnh, ăn thì sợ cao máu dư mỡ tiểu đường ăn thì cẩn thận nhưng mà học lựa Thầy rất là ầu. Có không? Thầy nào nổi tiếng là nhào theo học. Điều đó cho thấy dân Việt Nam mình coi thường cái đời sống tâm linh. Ăn thì rất cẩn thận vì sợ chết, sợ bệnh mà học thì rất là ầu. Thầy nào cũng ok.

Trong kinh nói chúng ta có bốn cái tiêu chuẩn để đi kiếm thầy.

Tiêu chuẩn một là tìm thầy dựa trên cái hảo tướng của đương sự

Thứ hai tìm thầy dựa trên tiến tâm của đương sự

Thứ ba tìm thầy dựa trên cái đạo phong của đương sự

Thứ tư là tìm thầy dựa trên khả năng cung cấp chánh pháp, khả năng hướng dẫn chánh pháp.

Bây giờ nghe nè, có những vị thầy có cái để ta nhìn nhưng không có cái để ta nghe. Có những vị thầy có cái để ta nghe nhưng không có cái để ta nhìn. Hiểu không ta?

Rồi có các vị thầy có cả hai và có những vị thầy không có cả hai thì có nhiều thầy họ không có cái để mình nhìn nhưng mà họ có cái để mình nghe. Tôi nói thiệt bây giờ mình đi mua thức ăn cũng vậy đó. Có nhiều cái bà bán hàng đó mình chỉ nhìn cái món bà bán, nhìn bà ớn lắm. Quý vị thấy cái bà bán hàng rong là gia tài có một cái xô nước cái mình ăn xong cái tráng xong cái úp tráng Lâu

lâu cũng có xin nước để thay, lâu lâu cái chữ lâu lâu chữ đó tôi chịu đó vấn đề là lâu lâu là bao lâu tiếng Việt Nam mà tôi sợ cái vụ mà nói mơ hồ không có có lâu lâu hỏi lâu lâu là sao thì Chứ tầm khoảng 3:00 chiều vậy đó. Chiều là nó cứ nhúng vô trắng trắng. Có những trường hợp mua thức ăn là chỉ nhìn thức ăn đừng nhìn người bán. Có trường hợp nghe pháp chỉ nghe và đừng ngó ông thầy có như ông thầy mà nhìn ông là kỳ lắm. Cho nên là có bốn cách tìm thầy.

Một là điều kiện mình sống ở đâu, thứ hai là mình thường gặp ai rất là quan trọng tôi bảo đảm 1000% cái gặp ai nó quan trọng lắm luôn cái vị Có biết không? Mình các vị có nghe cái câu mà buôn có bạn bán có phường không?

Muốn tập thể dục mà ở gần cái thang làm biếng mà gần cái thang ngủ nướng là coi như khỏi tập luôn. Sáng trời lạnh mình tính tập cái mình kêu nó cái nói nay nó lạnh khỏi đi luôn. Còn không nói bộ không thấy mưa sao rồi xong. Còn cái đũa mà nó siêng á là mình chưa kêu là nó đã là mặc áo mưa nó mang dài rồi nó nó khởi động nó nhảy tung tung tung tung tung tung tung là mình thấy người máu lên rồi còn cái đũa mà nó ngáp xong nó nằm nó nướng tiếp nướng nào giòn thì thôi đó là cái đũa đó là ở đũa đó chết luôn cho nên muốn học tập muốn thể dục muốn cái gì ngay cả shopping shopping mà ở gần cái người mà không thích shopping á họ phán vài câu cũng nản lắm có không bây giờ muốn đi ngòi thiền mà không có ở gần cái tên mà nó khoái thiền đó là chết phải không? Cái gì cũng vậy cho nên anh ở đâu là một chuyện anh thường gặp ai là hai chuyện cái thứ ba nữa là anh thường tiếp nhận những gì đó đọc gì nghe gì đó và cái thứ tư là sinh hoạt thường nhật của anh ra sao cái anh đi làm công sở quần quật quăng quật là sao anh tu đây cho nên nó có nhiều cái công việc mà nó hỗ trợ cho đời sống tâm linh nhưng có nhiều công việc nó làm hỏng cái đời sống tâm linh có không

thí dụ như tôi biết có nhiều bà con tôi thương lắm họ họ không bằng cấp không kiến thức chuyên môn họ đi làm nail mà các vị biết làm nail là khó mà tâm linh lắm tại vì bên Mỹ họ gọi cái tiệm nail là cái gì là trung tâm truyền thông quốc tế có nghĩa là những cái bà tám rồi đó là các vị biết đến một thành phố nào đó muốn tìm hiểu cái info ở đó là tới tiệm nail

Biết ở đây có bao nhiêu nhà thờ bao nhiêu chùa chùa như vậy là trụ trì là tăng hay ni Tánh tình ra làm sao? Đạo hạnh thế nào? Ở đây có quán phở, quán cơm tấm nào ngon là cứ vô tiệm nail. Chịu khó cho nó dũa dũa hai móng là nó khai hết á.